

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

Alexandre Dumas

The Three
Musketeers

Cei trei
muschetari

Cu audiobook, note și glosar

Traducere: Bianca-Lidia Zbarcea

NICULESCU

Contents / Cuprins

INTRODUCERE	7
Către cititor	7
Rezumat	9
Teme	15
Viața lui Alexandre Dumas	16
Contextul istoric	18
Narațiunea	20
Personajele principale.....	21
Lista personajelor	27
THE THREE MUSKETEERS / CEI TREI MUSCHETARI	
1 A Fight	30
Lupta	31
2 The Lost Letter	38
Scrisoarea pierdută.....	39
3 The Captain of Musketeers	44
Căpitanul muschetarilor	45
4 The King's Musketeers and the Cardinal's Guards...	56
Muschetarii regelui și gărzile cardinalului	57
5 The King.....	72
Regele.....	73
6 The Little Man.....	78
Omulețul scund	79

7	The Duke	94
	Ducele	95
8	The Man of Meung	102
	Bărbatul din Meung.....	103
9	The Plot Thickens.....	116
	Lucrurile se complică.....	117
10	Plan of Campaign.....	124
	Planul de luptă	125
11	The Journey.....	134
	Călătoria	135
12	The Comtesse de Winter	144
	Contesa de Winter	145
13	The Ball	152
	Balul.....	153
14	The Pavilion.....	160
	Pavilionul.....	161
15	Rescue	166
	Salvarea	167
16	The Convent at Béthune	176
	Mănăstirea din Béthune	177
17	The Man in the Red Cloak	188
	Omul cu pelerina roșie	189
18	Execution.....	198
	Execuția.....	199
19	The Cardinal's Messenger	204
	Mesagerul cardinalului	205
	GLOSAR	217

The Three Musketeers

Cei trei muschetari

Chapter One

A Fight

It was the horse that caused all the trouble ... It was an old yellow pony that had been given to d'Artagnan by his father, who had had little else to offer except advice.

"My son," he had said, "the time has come for you to go out into the world to seek fame and fortune. It is by his courage and his sword that a man may grow rich nowadays. I have nothing to give you but these fifteen pieces of gold and a letter to my old friend, Monsieur de Tréville, in Paris. Follow his example. As a young man without fortune he went to Paris to make his way in the world. Now he is Captain of the Musketeers whose duty it is to guard our King. Go to him with this letter, and may you do as he has done."

D'Artagnan had put the letter in his pocket, along with the gold pieces and the recipe for an ointment which his mother said would quickly heal all but death wounds. Then off he went on his yellow horse.

In the early evening of the first Monday of April 1626 he rode into the city of Meung. Many people turned their heads to see him go by. He was a good-looking young fellow, tall for his nineteen years, his face was lean and bold, with high cheekbones and dark, burning eyes.

Capitolul 1

Lupta

D e la cal au pornit toate necazurile... Era un ponei bătrân, de un galben-spălăcit, care-i fusese dăruit lui d'Artagnan de către tatăl său, neavând mai mult să-i ofere pe lângă sfaturi.

— Fiule, îi spuse el, a venit timpul să pleci în lume pentru a căuta faimă și avere. Dacă ai curaj și știi să mânuiești spada, atunci ai tot ce-ți trebuie pentru a deveni bogat în zilele noastre. Nu am mai mult să-ți ofer în afară de aceste cincisprezece monede de aur și o scrisoare către bunul și vechiul meu prieten din Paris, domnul de Tréville. Urmează-i exemplul. Pe când era doar un Tânăr fără avere, el s-a dus la Paris pentru a-și găsi drumul în viață. Acum este căpitanul muschetarilor, a căror datorie este aceea de a-și proteja regele. Mergi la el cu această scrisoare și poate vei reuși să faci și tu la fel.

D'Artagnan puse scrisoarea în buzunar, alături de monedele de aur și de rețeta pentru un unguent despre care mama sa spusesese că vindecă rapid toate rănilor, în afară de cele fatale. Apoi porni la drum pe calul său gălbui.

În seara primei zile de luni din aprilie 1626, el intra în orașul Meung. Mulți întorceau capul pentru a-l vedea trecând. Era un un Tânăr arătos, înalt pentru cei 19 ani ai lui, slab la față, curajos, cu pomeți ridicăți și ochi negri, pătrunzători.

D'Artagnan stared fiercely into the eyes of the passers-by. He was by birth a Gascon, and the people of Gascony are famous for their quick tempers and their daring in the face of danger.

He jogged into the courtyard of an inn and swung down from the saddle. There came a great shout of laughter. D'Artagnan swung on his heel and glared at the inn.

A man sat by an open window on the ground floor. He was about thirty years of age, with piercing black eyes, a pale skin, a strong nose, and a neat tuft of black beard. His left cheek was marked by a scar.

Beside him sat two men who seemed to hang upon his words. The stranger's eyes were on the yellow horse and, as d'Artagnan watched, he pointed at the beast and said something that made his companions laugh again loudly.

D'Artagnan flamed with anger. His hand flew to the hilt of his sword, and he strode towards the window. "You, sir," he cried, "tell me what you are laughing at, and we shall laugh together!"

"I was not speaking to you, sir," the man replied coldly.

"But I was speaking to you!" cried the young man.

The unknown looked at him again, then left the window and came out of the inn.

"This horse," he said, "must have been a buttercup in his youth. Yellow is a well-known colour in flowers, but till the present time very rare among horses."

The man turned on his heel and took a step towards the inn. D'Artagnan drew his sword from the scabbard and followed him, crying: "Turn, Master Joker—or must I strike you from behind?"

D'Artagnan privea cu hotărâre în ochii trecătorilor. Era din naștere gascon, iar oamenii din Gasconia sunt renumiți pentru firea lor iute și curajul în fața pericolului.

Intră la galop în curtea unui han și coborî din șa. Un hohot de râs îi ajunse dintr-o dată la urechi. D'Artagnan se întoarse pe călcâie și se uită spre han.

În dreptul unei ferestre deschise la parter, se afla un bărbat. Avea vreo treizeci de ani, ochi negri pătrunzători, pielea albă, un nas bine conturat și un smoc îngrijit de barbă neagră. Obrazul său stâng era brăzdat de o cicatrice.

Lângă el se aflau doi bărbați care păreau să-i soarbă cuvintele. Ochii străinului erau fixați pe calul gălbui și d'Artagnan observă cum arătă spre animal și spuse ceva care-i făcu pe amicii săi să râdă din nou în hohote.

D'Artagnan se umplu de mânie. Puse din instinct mâna pe mânerul spadei și se îndreptă spre fereastră.

— Domnule, strigă el, spuneți-mi și mie de ce râdeți ca să râdem împreună.

— Nu vorbeam cu dumneata, domnule, îi răspunse bărbatul rece.

— Dar eu vorbesc cu dumneata, se răsti Tânărul.

Necunoscutul îl mai privi o dată, iar apoi plecă de la fereastră și ieși din han.

— Calul asta, îi spuse el, trebuie să fi fost o floricică galbenă în tinerețea lui, culoare des întâlnită la plante, dar până în prezent, mai rar văzută la cai.

Bărbatul se întoarse și se îndreptă spre han. D'Artagnan își scoase spada din teacă și îl urmă, răcnind:

— Întoarce-te, stăpâne glumet, sau preferi să fi lovit pe la spate?

"Strike me!" exclaimed the other, turning sharply. He stared at the young man with as much astonishment as contempt. "Why, my good fellow, you must be mad!"

He had scarcely finished when d'Artagnan made a furious lunge at him with his sword. In a second the stranger's blade was in his hand. Out of the inn rushed the stranger's friends, the host and half-a-dozen servants armed with sticks and shovels. They fell on d'Artagnan, and he was struck from two sides at once. One blow fell on his sword and broke it in two; a second crashed down on his head and he sank to the ground, blood running down his face.

The landlord looked to the stranger as if for advice.

"Take him inside and see to his wound," said the unknown coldly. "Then replace him on his orange horse, and let him be gone."

At a sign from the landlord, the servants lifted the young man and carried him inside.

The stranger went back to his place at the window and calmly sat. Soon the innkeeper hurried into the room and asked if he were hurt. The stranger smiled.

"I have met with no harm," he said. "How is the madman?"

"He spoke to us," replied the host. "He said, 'We shall see what Monsieur de Tréville will think of this insult to his friend.' Then he fainted once more."

"Tréville?" said the stranger softly, eyes narrowed.

"I looked in his pocket," said the landlord. "There was a letter in it—addressed to Monsieur de Tréville, in Paris."

"Have you taken off his doublet?"

— Să fiu lovit! exclamă celălalt, întorcându-se brusc. Îl privi pe Tânăr cu uimire, dar și cu un mare dispreț. Ei bine, prietene, trebuie să-ți fi pierdut mințile!

Nici nu apucă să termine bine de vorbit, că d'Artagnan se aruncă furios cu spada în direcția lui. Într-o secundă, necunoscutul își scoase și el spada. Din han se repeziră afară prietenii străinului, gazda și încă vreo șase servitori înarmați cu ciomege și lopeți. Sărîră toți pe d'Artagnan, care era lovit din două părți în același timp. Una dintre loviturî îi nimeri spada și i-o rupse în două, iar următoarea îl nimeri în cap și îl doborî la pământ, cu săngele scurgându-i-se pe față.

Hangiul se uită la necunoscut ca și cum aștepta instrucțiuni.

— Du-l înăuntru și îngrijește-i rana, spuse necunoscutul cu răceală în glas. Apoi suiți-l înapoi pe calul lui portocaliu și dus să fie.

La un semn al hangiului, servitorii îl ridicară pe Tânăr și îl duseră înăuntru.

Necunoscutul se întoarse la locul său de la fereastră și se așeză liniștit. Curând, hangiul intră grăbit în cameră și îl întrebă dacă fusese rănit. Necunoscutul zâmbi.

— N-am pătit nimic, răspunse el. Ce face smintitul?

— Ne-a vorbit, îl informă hangiul. A spus: „Vom vedea noi ce crede domnul de Tréville de insulta asta la adresa prietenului său.” Apoi a leșinat iar.

— Tréville? întrebă necunoscutul încet, devenind mai atent.

— M-am uitat în buzunarul lui, îi spuse hangiul. Avea o scrisoare adresată domnului de Tréville, din Paris.

— I-ai dat jos tunica?

"It's in the kitchen. If this young fool annoys you—"

"He does! Now, call my servant and have my horse saddled at once."

The landlord hurried from the room.

"It is not necessary for Milady to be seen by this fellow," said the stranger softly to himself, "but I should like to know what is in this letter for Tréville."

Quietly he went to the kitchen. It was empty, but young d'Artagnan's doublet lay on a chair. The stranger stepped quickly into the room and the door closed behind him.

— E în bucătărie. Dacă Tânărul acesta neghiob vă supără...

— Să știi că aşa e! Acum cheamă-mi servitorul și pune şaua degrabă pe cal.

Hangiul ieși în viteză din cameră.

— E mai bine ca Milady să nu-l vadă, șopti necunoscutul ca pentru sine, dar mi-ar plăcea să aflu ce scrie în scrisoarea asta către Tréville.

Merse pe nesimțite la bucătărie. Nu se afla nimeni acolo, dar tunica lui d'Artagnan era aruncată pe un scaun. Necunoscutul păși iute în cameră și închise uşa după el.